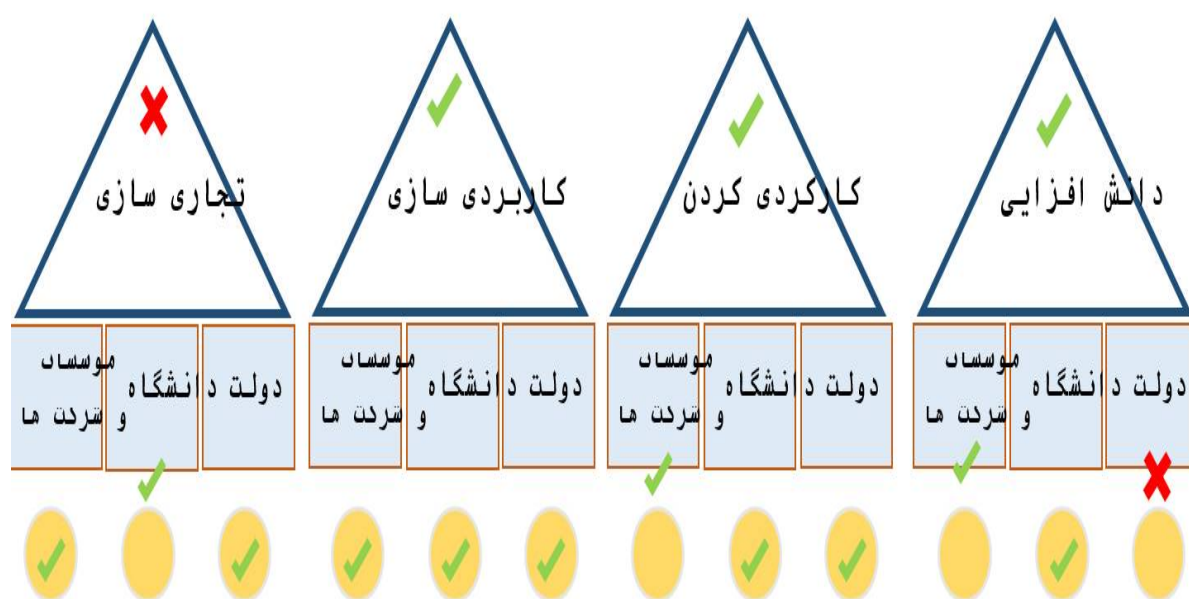

مرور دیدگاه های دکتر محمد مالجو:

مروری بر آراء صاحب‌نظران علوم انسانی درباره کاربردی سازی و تجاری سازی علوم انسانی در ایران

این یادداشت به مرور دیدگاه های دکتر محمد مالجو ، استاد گروه اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی درباره تجاری سازی و کاربردی سازی علوم انسانی در ایران می پردازد. ایشان با کاربردی سازی برای همه اقشار موافقند اما تجاری سازی را به شکل محدود و به این شکل که به صورت جریان غالب در نیاید، می پذیرند .

• دستہ بندی مواضع دکتر محمد مالجو:

- مواضع دڪتر محمد مالجو:

دکتر محمد مالجو نیز بیشترین مشکل علوم انسانی را دخالت سیاست و دولت در تمامی جوانب آن از مدیریت و برنامه ریزی تا تامین منابع انسانی در آن می‌داند که با انقلاب فرهنگی آغاز شده و تاکنون نیز کم و زیاد ادامه داشته است.

دکتر محمد مالجو با اقدامات کاربردی سازی برای همه اقشار کاملاً موافقت اما تجاری سازی را محدود به رفع نیازهای دولت و ثروتمندان می‌داند که امکان خرید خدمات را دارند. لذا مردم عادی و محرومان در تجاری سازی نادیده انگاشته می‌شوند. بنابراین دکتر محمد مالجو با اقدامات تجاری سازی موافقت اما با اینکه بخواهد به جریان غالب تبدیل شود مخالفت می‌کند تا دانشگاه به خدمت صاحبان قدرت درنیاید.

• مهمترین نقل قول های دکتر محمد مالجو:

حضور سیاسی صاحبان قدرت سیاسی از صبح انقلاب فرهنگی آغاز شد و با وجود فراز و نشیب‌های فراوانی که داشته، تا امروز به قوت و مستمر ادامه داشته است. این جهت‌گیری در سال‌های پس از جنگ شروع شد، البته در سال‌های دهه ۱۳۸۰ رشد تصاعدی پیدا کرد. اشاره‌ام به عقب‌نشینی اقتصادی دولت از اجرای وظایف اجتماعی خودش است آن‌گونه که در قانون اساسی تسریع شده است، این اقدام عمدتاً با تکنیک کالایی‌سازی آموزش عالی رخ داده است.

تجاری‌سازی علوم انسانی به چه معناست؟ به این معناست که دانشگاه خصوصاً فعالیت‌های پژوهشی آن، در خدمت تقاضا در جامعه باشد. تقاضا با نیاز متفاوت است. تقاضا آن خواسته و نیازی است که امکان تامین مالی دارد. چه کسی می‌تواند به دانشگاه پروژه سفارش دهد؟ اول بخش دولتی یعنی صاحب قدرت سیاسی که در واقع در حقیقت به منابع مالیاتی و نفتی دسترسی دارد و دوم لایه‌های گوناگون بخش خصوصی مثل شرکت‌های بازرگانی، اصناف و... که صاحبان ثروت اقتصادی هستند.

گروه‌هایی که نیاز دارند، اما تامین مالی ندارند، یعنی نیروهای فرودست اعم از اینکه گروه و متشکل باشند یا خیر در حقیقت امکان آن را ندارند که از دانشگاه و آموزش و پژوهش بخواهند که از طریق ارایه امکانات مالی کاری برای آنها انجام دهند. بنابراین تجاری‌سازی در دانشگاه یعنی دانشگاه در خدمت صاحبان قدرت سیاسی (دولت) و صاحبان قدرت اقتصادی (بخش خصوصی) قرار بگیرد و لاغیر.

منبع: سایت بردار